

A E F G F A
1.Do tmy zní volání. Ozvěna vrací jméno tvý a já dál sním.

A E D
Vrátit chtěl bych zas čas, tebe s ním.

A E F G F A
2.Čas sladkých vyznání, nikdy už nevrátí se k nám, už ztich tvůj smíc
h.

A E F G F A
Jen zvony vyznání, dunění plný černý chrám, úúúúúááá.

A E D
R.Po všech zdech píšu jméno tvý - má Karin.

A E D
Nevěřím, že musela's mi lhát.

3.Neznal jsem tajemství skrývaná pod tvým usměvem, čas krutých her.
Prohry i ztráty tvý, bezedná propast bílých stěn, úúúááá.

R.Po všech zde píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

A E G D A E G D
R.Tvá smrt má příchut' vysvobození, ze všech pout co jehla umí dát.

A E G D A E G D
Tvá smrt tíží jako kamení, stává se jen co se musí stát.

4.Chci vážit na gramy, přes bílý závoj vnímat svět - a co dál.
Krutý je poznání, nikdy se nesmět vrátit zpět, úúúááá.

R.Po všech zde píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

Tvá smrt má příchut' vysvobození, ze všech pout co jehla umí dát.
Tvá smrt tíží jako kamení, stává se jen co se musí stát.

R.Po všech zde píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

Tvá smrt má příchut' vysvobození, ze všech pout co jehla umí dát.
Tvá smrt tíží jako kamení, stává se jen co se musí stát.

Má Karin.